

на. Заклати глава, чуди се, блещи се, цъка съ езикъ и най-подиръ прихна да се смъе. После рече високо, макаръ че въ градината нъмаше никого:

— Това чудо да го занеса на нъкоя изложба, свѣтът ще се изпровърви да го гледа!

Но Минчо Гологръдиятъ бѣше работливъ човѣкъ и не се зазѣпа много въ картофаджудже. Щомъ му се научди и нагледа, грабна широката мотика и закопа гнѣздо подиръ гнѣзно картофитѣ. Изкопа ги всичкитѣ. Натрупа ги на кутища, на кутища. Когато щѣше да ги пренася на двора, повикаха го набѣро да сади дръвчета въ двора на училището. Минчо Гологръдиятъ се обади на жена си кѫде отива, заржча ѝ да прибере картофитѣ. Жена му ги пренесе на двора.

Подиръ обѣдъ на Минчо Гологръдиятъ му се отвори нова работа: трѣбваше да се вадятъ морковитѣ. И жена му отиде съ него — да му помога. Вкѫщи останаха дветѣ имъ малки деца Пенчо и Цанка. Заиграха една нова игра. Викаха я „бау — бау“. Пенчо отиде нѣкѫде на скришно, изрѣмжи като разсърдено куче, млѣкне и се спотаи. Цанка тръгва да го търси. Ужъ че не го вижда. Изведнажъ, отзаде ѝ притѣрчи Пенчо. Пенчо, ама не е Пенчо. Единъ

страшенъ, грозенъ, сжинско чудовище. Кутретата на дветѣ му ржце пъхнати въ двата жгла на устата му и я разкрачили, та чакъ я изкривили, а показвалцитѣ опънали долнитѣ клепки на очите му толкова, че се вижда червеното отвѣтре. Страшно! Цанка писва и заクリва лицето си съ ржце. Макаръ да знае, че това е братчето ѝ, страхува се да го погледне. Само тропа съ кракъ и вика, готова да ревне:

— Чакай да си дойде мама, да ѝ каже, че ще видишъ! Защо ме плашишъ?

Пенчо, доволенъ че е сполучилъ въ играта, снема ржце, смѣ се и лае: „бау — бау“. Засмила се и Цанка, страхът ѝ минава и тя вика:

— Хайде пакъ! Хайде още веднажъ!

Играта продължи.

Но на Пенча му омрѣзна да повтаря все едно и сѫщо нѣщо. Хрумна му, че на двора има струпана цѣла купчина картофи. Ще отиде да донесе най-голѣмитѣ. Ще ги тѣркалятъ като топки.

Пенчо изтѣрча на двора. Цанка остана сама и се мѫчеше да прави „бау — бау“, та като се върне Пенчо, да го уплаши. Изведнажъ се чу силенъ писъкъ. Нѣкой изтрополи подплашено въ пруста и въ